

i saadan Retning fra Administrationens Side. Jeg mener, at man meget let kunde være gaaet dertil, og at det ogsaa vilde have været retfærdigt, idet Kommissionen til enhver Tid havde det i sin Magt at angive, indenfor hvilke Rammer denne Regulering skulde finde Sted. Men, som sagt, jeg mener, at vi her i det hele og store staar overfor et godt Lovforslag, som vil danne et godt Grundlag for de Forhandlinger, vi kommer til, og jeg haaber, at den Ros, der blev ydet Lønningskommissionens Arbejde ved Forhandlingernes Begyndelse, ogsaa vil kunne lyde med samme Kraft, naar Forhandlingerne er bragte til Ende.

Sundbo: Den store Lønningskommission har aabenbart været den rene Idyl. Løven har græsset ved Siden af Lammet i al Fredelighed, som om der hverken havde eksisteret Syndefald eller Syndflod nogen Sinde. Jeg underkender ikke Betydningen af den røsende Omtalte, som det ærede Medlem fra Ruds-Vedby (Søren Svendsen) gav den højtærede Formand for Lønningskommissionen og Lønningskommissionens Sekretær, er det vel, det ærede Medlem for Bornholms 2den Valgkreds (Koføed). Jeg vil ikke undlade at sige, at jeg tror, det var godt, om vi ofte paa den Maade kunde række hverandre Haanden over alle Partiskel og anerkende Dygtigheden, hvor den findes. Men der er ogsaa i dette Bæger nogen Malurt for os almindelige Medlemmer af Tinget, thi jo mere — om jeg saa maa sige — sammenspist Lønningsudvalget har været, des mindre er der sikkert for os andre at udrette i denne Sag. Jeg tager derfor neppe fejl, naar jeg forudsætter, at de Tanker, vi her fremkommer med, er fromme Ønsker, og deri blev jeg i høj Grad bestyrket, da jeg hørte den højtærede Finansministers Tale. Vi kan vende og dreje os, som vi vil, med Krav om højere Lønninger for de højest lønnede eller for de lavere lønnede: det bliver ikke anderledes for det; hvis der skulde kunne gøres noget, fik jeg Indtryk af, maatte det være i Retning af at sætte Lønningerne ned, om andet kunde der ikke være Tale. Ikke des mindre vil jeg gøre et Par Bemærkninger, hvilket jeg altsaa mener roligt at kunne gøre, uden at jeg skal nære alt for sangvinske For-

haabninger om, at der bliver taget Hensyn til dem.

Der er i Lovforslaget et Afsnit om Enkepension. Det er udmærket, at Staten paatager sig at betale Enkepension, uden at de paagældende Tjenestemænd skal gøre nogen Indsats i den Sag, men det forekommer mig rigtigt nok, at Pensionen i visse Tilfælde vil blive ganske utilladelig lille. Maksimum er 4 000 Kr. — det er mere end rigeligt —, men Minimum er 400 Kr., og saa kan den endda være mindre, hvis vedkommende Enkes Mand ikke har haft en dobbelt saa stor Løn som disse 400 Kr.; jeg skulde dog næsten tro, at dette ikke kan forekomme i ret mange Tilfælde. Men 400 Kr. er ikke nogen Pension at give en Enke. Det vil næsten i alle Tilfælde være en ung Enke, idet hendes Mand er død med en meget ringe Anciennet, og det kan da forudsættes, at hun har Børn; men der er efter min Mening heller ikke nogen Mening i Børnetillæget. For 1 Barn faar hun 180 Kr., for 2 Børn 330 Kr., for 3 Børn 450 Kr. og derefter 100 Kr. for hvert Barn. Der er ingen, der med noget Skin af Ret kan paastaa, at en Enke kan faa sine Børn forsørget med disse Penge. Naar hun sidder der, lad os sige med 3 Børn, kan hun ikke gaa ud og arbejde; det er ganske umuligt, for saa kan hun ikke passe sine Børn. Hun faar 400 Kr. i Pension og 450 Kr. til sine 3 Børn, det er 850 Kr., og for den Sum vil man altsaa, at hun og Børnene skal kunne leve! Det er i Virkeligheden meningsløst. Hun maa have en Pension, saa hun kan forsørge sine Børn, eller ogsaa bør Staten give noget mere til hvert Barn, saaledes at de kan blive ordentligt forsørget. Dette er et Punkt, hvor jeg meget vil henstille til den højtærede Finansminister og Lønningsudvalget, at der bliver gjort en Forandring: Disse Enker, der sidder med Børn, bør have en bedre Forsørgelse. Vor nuværende Enkeforsørgelse er i det hele taget skandaløs, og skal vi til at røre ved dette Punkt, bør der gøres noget forsvarligt; det kan ikke blive ved at gaa i dette Forhold som hidtil.

Jeg skal ikke komme ind paa Spørgsmaalet om glidende Skala, som det ærede Medlem fra Kellerup (N. P. Jensen) var saa stærkt inde paa. Den glidende Skala